

همیشه ایران

حافظ
حکایت لب شیرین، کلام فرهاد است
شکنج طره لیلی مقام مجنون است

صفحه آخر

www.hamshahronline.ir
www.hamshahronline.ir

دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولیعصر (عج)، کوچه شهید سیدکمال قرینی، شماره ۱۴
کد پستی: ۴۵۹۵۶-۱۹۶۶۶ تهران، صندوق پستی ۱۹۳۹۵۵۴۴۴
تلفن: ۰۲۲-۲۳۰۰۰۰۰۰ | ۰۲۲-۲۳۰۰۰۰۰۰ | ۰۲۲-۲۳۰۰۰۰۰۰

پدیرش آگهی: ۸۳۳۳۱۰۰۰
چاپ: همشهری
تلفن: ۰۲۲-۸۰۷۵۰۰۰

سرمین من:
مدیر زهرا عباسی

تدرستی:
مدیر عیسی محمدی
مدیر مریم سرخوش

سرخ:
مدیر جواد عزیز
مدیر بهرام جعفری

دانشنامه:
مدیر ساسان شادمان
مدیر زهرا حاجی

جامه:
مدیر زهرا مطایبی

گزارش:
مدیر سعید میر
مدیر فاطمه عسگری نیا

۳۴ (سینما و تلوینون):
مدیر سعید مرونی
مدیر علیرضا محمودی

صفحه آخر:
مدیر جواد نصرتی

طرح و گرافیک:
مدیر محمد علی حلیمی

سیاسی و دیپلماتیک:
مدیر حسین ارجلو

شهرنگار:
مدیر پروانه بهرام نژاد
مدیر مریم باقرپور

اقتصاد:
مدیر حسین لطفی
مدیر مریم موسوی پور

تماشاگر:
مدیر امیر محمد یعقوب پور
مدیر لیلی خرسند

صاحب امتیاز:
مؤسسه همشهری

مدیر مسئول:
مهندس مهرداد معمار

سرمدیر تحریریه:
سید محبتی صادقی

معاونان سردبیر:
شهرام فرهنگ علی عمادی
شاهین امین، حامد قوقانی

مدیر فنی:
حامد بزدانی

مدیر هنری:
امیر بهنامی

دبیر عکس:
امیر پناهیور

تهران مصور

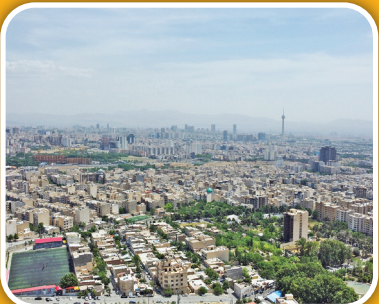
میدانی در باغ دلگشا

محدوده‌های که امروز به نام میدان و محله حسن آباد می‌شناسیم، روزگاری باغی سرسبز و دلگشا بود در همسایگی محله سنگلج. تاریخچه حسن آباد سرسبز آن روزگار با نام خاندان مستوفی الممالک و به عبارت دقیق تر، میرزا یوسف مستوفی الممالک و فرزندش گره خورده است. شکل گیری محله حسن آباد به اواخر دوران ناصرالدین شاه قاجار بر می‌گردد. میرزا یوسف آشتیانی یا همان یوسف مستوفی الممالک دست توانایی در آباد کردن بسیاری از مناطق تهران و تبدیل اراضی بایر و ناهموار به باغ داشت. املاکی که بعدها پس از آبادانی، به تدریج در دوره‌های مختلف توسعه تهران وارد مناطق شهری شدند و اکنون بسیاری از آنها جمله محله‌های تهران محسوب می‌شوند. محله حسن آباد نیز از املاک این راجل سیاسی بود که پس از آبادانی به نام پسرش حسن آباد نام گرفت و هنوز به همین نام شناخته می‌شود. در سال‌های پایانی دوران قاجار، در محدوده کنونی میدان حسن آباد کمتر نشانی از آن باغ وسیع وجود داشت. تا اینکه در دوران پهلوی اول، سرتیپ کریم آقا بوذرجمهری، شهردار وقت تهران این چهارراه را به میدانی مدرن تبدیل کرد. نامش حسن آباد بوده، اما در طول تاریخ اسامی مختلفی داشته است. میدان حسن آباد در همان سال‌های نخست شکل گیری، به این دلیل که ۸ گنبد در ۴ نسوی خود داشت، به میدان ۸ گنبد معروف شد. پیش از پیروزی انقلاب اسلامی مدتی این میدان را میدان پهلوی می‌نامیدند پس از انقلاب نیز مدتی به نام میدان ۳۱ شهرویر شناخته می‌شد.

سوژه روز

شهر از بالا

وقتی از بالا به شهر نگاه می‌کنیم، همه چیز یکجا و در یک قاب دیده می‌شوند. همه چیز را می‌بینیم؛ اما کوچک و ریز؛ از برج میلادش گرفته که انگار قد یک مداد پاک کن نصفه نیمه است تا برج‌ها و آسمانخراش‌هایش که اندازه یک نخودند. حتی اگر کمی دقت کنیم از این بالا ماشین‌ها و آدم‌ها هم که اندازه یک مورچانه، دیده می‌شوند. از این زاویه دید، چیزی از قلم نمی‌افتد، اما بزرگ‌ها کوچک دیده می‌شوند. شاید نگاه ما به مشکلات شهری هم باید اینگونه باشد؛ نگاه از بالا! یعنی در یک نگاه، همه ضعف‌ها و قوت‌های شهرمان را ببینیم و البته بدانیم بزرگ‌ترین مشکلات هم در مقابل همت ما و مدیران شهری، کوچک‌اند و قابل پیگیری امثال در این تصویر که عکاس همشهری آن را دوازدهم اردیبهشت گرفته، هوا نسبتاً پاکیزه است و چشم‌رانی‌ها می‌بینند و خلاصه می‌توان در این هوا و هوایی نفس کشید؛ پس در پاکیزه‌نگهداشتن هوای شهرمان بگوئیم، یا در این تصویر، بخش‌های سبز شهرمان، اندک است، پس باید قدر فضای سبز شهرمان را بدانیم و در گسترش آن کوشا باشیم. باین شکل نگاه، همه چیز دیده می‌شود و موضوعی از قلم نمی‌افتد؛ اما چیزی هم از قدر بزرگ نیست که ما را بترساند. پس بیایید گاهی به شهر و زندگی‌مان، اینگونه نگاه کنیم و برای حل مشکلات نگاه متفاوت داشته باشیم؛ نگاهی از بالا!

زندگی ساحلی در غرب تهران

دریاچه شهدای خلیج فارس، با مجموعه‌ای از تفریحات هوایی، دریایی و ساحلی یکی از مقاصد محبوب گردشگری شهر است

نام باشکوه خلیج همیشه فارس چند سالی است بر دریای تری نقطه غرب تهران نشسته و بر اعتبار پایتخت ایران زمین افزوده است. البته روند شکل‌گیری این دریاچه برخلاف روند تاریخ است؛ یعنی از گذشته تاکنون، ابتدا این رودخانه‌ها، دریاچه‌ها و دریاها بودند که شکل می‌گرفتند و سپس انسان‌ها را به سوی خود می‌کشاندند و روستاها و شهرها را متولد

سیدروش طباطبایی پور

ایده‌های با پیش از نیم قرن قدمت گسترش دریاچه قطب سرگرمی اتراق در ال‌اچ‌یق ورزش‌های هوایی

تهران در اواخر دهه ۴۰ خورشیدی چندان گسترده نبود؛ اما گروهی از مدیران شهری در سال ۱۳۴۷ با پیش‌بینی گسترش و نیاز پایتخت به بستری مرطوب و مفرح، طرح ساخت دریاچه‌ای در غرب تهران را پیشنهاد کردند؛ پیشنهادی که به دلیل محدودیت‌های مالی و فنی جامه عمل نپوشید و اجرا نشد. اما این پروژه از سال ۱۳۸۲ دوباره مطرح و تا ۱۳۸۹ کار پژوهشی و تحقیقاتی آن تکمیل شد. به همت معاونت فنی و عمرانی شهرداری تهران و دیگر شرکت‌های متخصص، عملیات اجرایی فاز اول این پروژه شامل پهنه آبیگر از همان سال ۱۳۸۹ آغاز شد و در سال ۱۳۹۲ به پایان رسید و گشایش یافت.

فضاهای تفریحی مسقف اتراق در ال‌اچ‌یق ورزش‌های هوایی

اگر از تجربه وحشت لذت می‌برید، می‌توانید به SAFARI وحشت دریاچه سسری بزنید؛ جایی که علاوه بر تونل وحشت با تونل متحرک، اتاقی با حشرات موزی و سرزمین مردگان نیز مواجه خواهید شد. از دیگر فضاهای مسقف تفریحی دریاچه، سینما عابدی است؛ جایی که از آخرین فناوری این حوزه برخوردار است و با فیلم‌های هیجان‌انگیز و صندلی‌های متحرک، می‌تواند شما را ۱۵ تا ۱۵ دقیقه سرگرم کند.

پیست دوچرخه پیست استاندارد اطراف دریاچه روح

تهرانگرام

یادگار مادر بزرگ

مسجد الزهرا (س) یکی از بناهای تاریخی محله سنگلج است. بانی این مسجد حاجیه هماخانم دختر بهمن میرزا بهاءالدوله بود. بهاءالدوله یکی از پسران فتحعلی شاه قاجار بود. وقتی دکتر محمد مصدق، نوه شاهزاده هماخانم نخست‌وزیر ایران شد، مسجد با نام مادر بزرگ نخست‌وزیر به شهرت رسید. حاجیه هماخانم که به شاهزاده‌خانم شهرت داشت، بعد از آنکه از سفر حج برگشت، برای اینکه از خود باقیات‌الصالحاتی به یادگار بگذارد به فکر ساختن مسجد و مدرسه‌ای موقوفه افتاد. او در نزدیکی باغ پسرش عبدالحسین میرزا در منطقه‌ای صحرائی، معروف به گاو گل آباد (خیابان وحدت اسلامی کنونی)، زمینی برای مسجد خرید و برای اینکه خیالش از بابت ساخت مسجد آسوده باشد، از ملا علی‌محمد، از علمای معروف نجف خواست به تهران بیاید و مسئولیت ساخت مسجد را عهده‌دار شود. تاریخ ساخت مسجدی که شاهزاده‌خانم بنا نهاد به دوره ناصرالدین شاه می‌رسد. سال ۱۳۵۸ یادگار مادر بزرگ نخست‌وزیر ایران مرحوم دکتر محمد مصدق به دلیل فرسودگی نیاز به بازسازی پیدا کرد و به همت حاج آقا هادی خسروشاهی بنای مسجد تخریب و مجدد بازسازی شد. کار ساخت بنای جدید مسجد حدود ۱۳ سال طول کشید. طبق کتیبه موجود جنب در ورودی، مسجد شاهزاده‌خانم بعد از بازسازی به «مسجد الزهرا (س)» تغییر نام داد.

تهران نامه

شغل هزارساله پایتخت

در تهران قدیم دواتگری هنری بود که طالب و خواهان بسیار داشت؛ شغلی که نخست به ساختن جوهردان و ظروفی که در آنها مرکب نوشتاری نگه می‌داشتند منحصر بوده؛ اما با گذشت روزگار، نام آن باقی ماند و در حالی که خود شغل، پوست انداخت و دواتگران سمپاوساز شدند و کم‌کم سینی و آفتابه‌لگن فلزی ساختند. در گذشته اغلب پیشه‌وران این حرفه در «بازار سیداسماعیل» خیابان مصطفی خمینی امروزی یا گاراژ حریری در خیابان وحدت اسلامی بساطت کسب‌وکارشان را پهن کرده بودند. این شغل در این محدوده به شیوه‌ای کاملاً سنتی با هنر دست استادانی تلفیق شد که با قطعاتی از ورق برنج و چند انبر و چکش و یک دم آتش و یک کاسه‌آب، سمپاوس و دیگر اشیای فلزی می‌ساختند یا تعمیر می‌کردند. انظور که استادان دواتگر قدیمی می‌گویند، این پیشه نزدیک به هزار سال قدمت دارد و جزو نخستین شغل‌های تهران به شمار می‌رود. دواتگران با کوبیدن یک قطعه سنگ روی فلز سرد، ظرف یا یک شیء ساده می‌ساختند. دواتگری هنر ساخت ظروف و وسایلی فلزی با فلزاتی از قبیل مس، برنج، نقره، طلا، و رنوسو و... با استفاده از چکش کاری است. بعد از ساخت ظرف مخصوص جای دوات، در سده نوزدهم هنگامی که خوردن چای متداول شد و برای نخستین بار سمپاوس از روسیه به ایران آمد، این پیشه‌وران سمپاوس‌سازی را در پیش گرفتند. خم‌کاری، چرخ‌کاری و چکش‌کاری سمپاوس‌های برنجی از آن دست شغل‌هایی‌اند که دیگر نه در کارگاه‌های کوچک که در کارخانه‌های بزرگ انجام می‌شوند و در میان مشاغل امروزی پایتخت جایگاه و رونق گذشته را ندارند و تنها می‌توان در گاراژ حریری در خیابان وحدت اسلامی رد و نشانی از آنها پیدا کرد.